

תת"ע 7651/07 - ארץ זרגרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7651-07 מדינת ישראל נ' זרגרי
תיק חיזוני: 61110173376

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
מבחן ארץ זרגרי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשת הנאשם לביטול פסק דין שניית בהיעדרו ביום 3.9.12.

הנאשם קיבל דוח מסוג ברירת מصحف המוכיח לו עבירה של נהייה ברמזור אדום בגיןוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם ביקש להישפט על העבירה ולטענתו המאשימה הזמנן כדיין אף לא התייצב לדין.

ביום 3.9.12 בגזר הדין שניית בהיעדרו הושת על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪.

לטענת הנאשם הוא אף לא התייצב לדין כיוון שלא קיבל את הזמנה לדין. לטעמו באישור מסירה עליו הוטבה החותמת "לא נדרש" לא סימן הדור מאום וזאת בגיןוד לנהל התקין.

בנוספף כפר הנאשם במיחס לו בכתב האישום וטען כי גרם לו עיוזת דין חמור אם תיוותר הרשות על כנה נכון טענות מהותיות אותן לא פרט.

לטענת המאשימה הזמננה אשר בשלחה לכתובת שמסר הנאשם בבקשתה להישפט חזרה בסטאטוס "לא נדרש" ולכן יש לראות בכך אישור מסירה כדיין. המאשימה התנגדה לבקשתה גם בשל העובדה שמדובר בפסק דין שניית לפני חמיש וחצי שנים.

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשיי לבקש ביטול פסק דין אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו בرع"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 29.12.09):

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם בדיון אליו זומן כדי להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שהרעים עונינו. משכך היה, הנטול הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

באשר לנטיי ההוכחה בדבר משלוח הזמנה לדין, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעלהן חל סעיף 23א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה למשולם קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירה קנס כאילו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המשירה, אם חלפו חמישה עשר ימים משנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

דיהינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדי חזקה שההודעה נשלחה בדיון ועל הנאשם מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

נקבע בפסקה כי כדי להוכיח שההודעה נשלחה בדואר רשום כדי על המאשימה לעשות כן באמצעות אישור מסירה הממולא בדיון. וכדברי כב' השופטת איראלית בתת'(ענץ') 08-07-775 מדינת ישראל נ' ابو סביה, מיום 10.5.29 (שערעור המדינה עליי נדחה בעפ"ת (ענץ') 10-07-2428 מיום 11.1.12):

"אין במשמעותה, לטעמי, כדי להוות ראייה מספקת לשם החלטה של חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות. בעניין זה הריני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמה, לפיה "אישור המסירה" עליו נסמכת המאשימה, חסר פרטים מהותיים שבהעדרם, אין לבסת עליו את חזקת המסירה. עובד רשות הדואר ציין רק את שמו "עובד" ואת התאריך "23.4.08" וסימן איקס לצד המילים "לא נדרש". הוא לא פרט, במקום המתאים לכך במסמך, כיצד פעל באותו תאריך - האם ביקר בכתובת של הנאשמה? האם איש לא נמצא בمعنى? האם השאיר לה הודעה בביתה והפנה את דבר הדואר למסירה ביחידת הדואר? לא ניתן ללמוד מן האישור האם

בכל נערך ביקור בביתה של הנואשת, שמא היא הזמנת לسور ליחידת הדואר ולא הגעה. כמו כן, עובד הדואר כל לא צין את פרטי המלאים על גבי האישור, לרבות שם משפטו, ולא חתום על האישור כנדרש".

במקרה שבפני אישור המשירה נושא שתי חותמות. האחת "לא נדרש" מיום 22.5.12 והשנייה "הודעה שנייה" מיום 11.6.12.

האישור לא סומן על ידי עובד הדואר במשבצת המתאימה, אינו נושא תאריך ואין עליו חתימה של הדואר. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע באופן ודאי כי הדואר מסר את דבר הדואר לנואש בمعنى.

ברע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל, מיום 7.5.17 ורע"פ 3202/16 בן נחום נ' מדינת ישראל, מיום 18.5.16 נקבעה הלכה בדבר חזקת המשירה לגבי דבר דואר שנשלח וחזר "לא נדרש" והזכות שיש לנואש להפריך חזקה זו. אולם בפסק דין אלה לא נבחנה שאלת אופן מילוי אישור המשירה .

אין חולק כי אם היה אישור המשירה ממולא כדי הייתה מתקימת חזקת המשירה כדין והנטל היה עובר לנואש להפריכה.

צוין כי אין בתיק בית המשפט אישור מסירה המעיד על משלוח גזר הדין לנואש כך שהגם שמדובר בגזר דין שניית לפני 5.5 שנים אין ראייה כי הנואש ידע על קיומו.

בנסיבות אלה ולאור העובדה כי מדובר בתנאים חלופיים אין צורך כי הנואש יוכל כי יש לו טענות הגנה טובות וכי שהוכיח שלא זומן כדין.

לפיכך אני מקבלת הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין.

קובעת להקראה בפני ליום 18.10.17 בשעה 10:00.

מצורחות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדן
הצדדים.

